

Front Republicà sobre les paraules de Jordi Sànchez i Oriol Junqueras

El dijous 19 d'abril i el divendres 20 d'abril hem tingut l'oportunitat de poder escoltar les rodes de premsa oferides per Jordi Sànchez i Oriol Junqueras, cap de llista de JxC i ERC respectivament.

En primer lloc, encara que l'escàndol del seu empresonament ens colpeja des de fa més d'un any, no podem normalitzar-ho i cal denunciar-ho sempre. Que dos demòcrates, que dues persones pacífiques com Jordi i Oriol hagin de fer política des de la presó, que l'Estat vulgui humiliar posant ens seus símbols caducs (inclosa la fotografia d'un senyor de la guerra corrupte com és Felipe de Borbó) ens confirma l'enormitat del precipici antidemocràtic pel que ha caigut l'Estat espanyol. En aquest sentit, enviem la màxima força a Jordi i Oriol per poder aguantar la ingnomínia a la que es veuen sotmesos.

A la vegada volem fer una valoració política de les seves paraules. Jordi i Oriol són presos polítics i la millor manera de respectar aquesta condició és valorar políticament les seves paraules. L'Estat voldria que fossin víctimes però ells, amb el seu discurs polític, deixen clar que són molt més, que són líders polítics d'un moviment polític que representen a milions de persones. Per tant, per respecte a la seva condició de presos polítics i líders polítics, des del Front Republicà creiem que el millor que podem fer és tractar-los com el que son: líders d'un moviment que compartim i pel qual lluitem milions de persones.

El dia 1-O la política i la societat catalana va canviar per sempre més. Aquell dia milions de persones van llançar-se als carrers desobeint les ordres dels que sempre ens han manat. Aquell dia milions de persones van desobeir el Gobierno, el Tribunal Constitucional i el Borbó. I el més important: van derrotar-los a tots.

Aquella victòria va ser possible gràcies a que el Govern, els partits i la gent van tenir clar que davant la imposició, l'única resposta possible era la desobediència civil, pacífica i massiva. Aquest connexió és la que va permetre una victòria que va ser vista en directe per centenars de milions de persones arreu del món. Aquesta connexió que va permetre la desobediència massiva va posar l'Estat contra les cordes com mai al llarg dels últims quaranta anys. Aquesta connexió va permetre avançar en un dia més del que s'havia avançat en quaranta anys. Més enllà de les direccions dels partits, més enllà de les declaracions dels polítics, més enllà del Parlament i el Congrés, milions de persones a cada barri i ciutat vam derrotar l'Estat.

Insistim: això va ser possible gràcies a que les institucions, el Govern i els partits van crear una aliança amb la gent i van confiar en el poble com a única manera de trencar les cadenes que semblaven indestructibles. La gent i el seu Govern compromés i treballant de la mà per destruir la imposició de l'Estat. Ho deia clarament Jordi Sànchez abans del referèndum: "L'Estat no té instruments per impedir una desobediència massiva" i afegia: "No és imaginable que aquest procés sigui un èxit [per a l'independentisme] sense una mobilització. És imprescindible que les institucions i els nostres representants desenvolupin la seva funció, però no poden finalitzar sols aquest procés". ERC va cridar a desobeir i anar a votar.

En aquest mateix sentit es pronunciava Jordi Cuixart: "No podran empresonar tot un poble"

Aquesta ferm convicció compartida pels dirigents i líders del moviment independentista van permetre que més de 2 milions de persones al carrer derrotessin l'Estat. És per això que el Front Republicà al llarg del que portem de campanya ens hem posicionat clarament a favor de reconstruir les condicions necessàries per seguir fent camí i seguir guanyant batalles a un Estat que l'única resposta que ha donat és una repressió cada cop major. És per això que des del Front Republicà hem instat a la resta de forces independentistes a abandonar el bloqueig que hem viscut al llarg dels últims mesos i tornar a construir l'eina contra la que l'Estat sempre perdrà: l'acció coordinada entre govern, partits i gent i tornar a posar-nos dempeus com ho vam fer l'1-O i el 3-O. Les respostes que hem rebut per part dels dos grans partits han estat, en el millor dels casos evasives. Ahir i avui, però, Jordi Sànchez i Oriol Junqueras han estat molt clars. Això és d'agrair però, com deiem al principi, el respecte que ens mereixen com a líders polítics ens porta a analitzar políticament les seves paraules.

En Jordi Sànchez ha dit: "Nosaltres no tenim línies vermelles, tenim conviccions. No estem exigint un referèndum perquè pugui ser investit el president Pedro Sánchez abans de la investidura. Volem un president de govern que sigui o que tingui un suport fort i estable, però el volem per poder concretar solucions al principa problema que la majoria de ciutadans de Catalunya tenen. I això passa per la proposta del referèndum pugui ser concretat al llarg dels propers anys"

Oriol Junqueras ha dit: "Nosotros no aplicaremos ninguna línea roja que se convierta en un cheque en blanco para la extrema derecha. De la misma forma que tampoco daremos ningún cheque en blanco que se convierta en una línea roja para nuestras aspiraciones democráticas a construir la república. Y en este ámbito, entre estos cheques en blanco y estas líneas rojas, seguro que hay un espacio fantástico de diálogo, de conversación, de intercambio de opiniones"

Des del Front Republicà creiem que d'aquestes paraules tenen una enorme transcendència política i per això volem reflexionar-hi. En primer lloc entenem que l'absència total de propostes encaminades a tornar a posar la gent al centre de l'acció política ens allunya del que com a societat vam fer l'1-O. Entenem que renunciar a reconstruir l'acció conjunta al carrer és renunciar a fer servir l'única eina veritablement poderosa que tenim: la forà de la gent mobilitzada massivament. L'Estat no té por a uns quants diputats. De fet l'Estat ha aconseguit que el fet de tenir majoria independentista no serveixi per avançar ni un mil·límetre. Per això justament, creiem que l'única manera de tirar endavant és tornant a fer el que vam fer l'10 totes les vegades que faci falta. I per això creiem que les declaracions de Jordi Sànchez i Oriol Junqueras apostant-ho tot a una negociació amb l'Estat espanyol només ens pot portar a l'escenari pre-1-O, a negociacions estèrils, a taules que mai arriben i a promeses que mai es compleixen.

Des del Front Republicà no ens neguem a negociar, òbviament. Però sabem que l'única manera de negociar és sent forts. I l'única fortaleza que tenim és la gent. Apostar pel diàleg sense 2,5 milions de persones al carrer és, per a nosaltres, la fi del que es va obrir l'1-O. Jordi Sànchez deia: "Tard o d'hora el PSOE acceptarà un referèndum pactat". Des del Front Republicà entenem que això només passarà si 2,5 milions de persones sortim als carrers i obliguem l'Estat.

Per una altra banda Oriol Junqueras va dir que la prioritat és aturar l'ultradreta i que si per fer-ho cal invertir el Pedro Sànchez que ja ha anunciat que mai seurà a parlar de referèndum, ho faran. Estem totalment d'acord que és absolutament necessari aturar l'extrema dreta, però des de Front Republicà creiem que l'única manera de fer-ho és persistint en les nostres conviccions i no investint un PSOE que ja ha dit que si cal, tornarà a reprimir violentament els catalans. Creiem que no podem sucumbir al xantatge que només ens deixa triar entre "o accepteu el PSOE del 155 o ve

l'ultradreta". No podem sucumbir al xantatge que diu que per aturar l'ultradreta, un cop més, hem de renunciar als nostres objectius. Creiem que justament aquesta seria la millor manera de donar la victòria a l'ultradreta. La història en ho diu: a la Transició ens van espantar amb el "ruido de sables" i ens van fer renunciar als nostres objectius nacionals i socials. El resultat ja el coneixem: el franquisme segueix instal·lat a les nostres vides, a la judicatura, a l'exercit, a la policia i a la jefatura de l'Estat. Sense cap mena de dubta el Front Republicà té com a prioritat lluitar contra l'extrema dreta i justament per això apostem per la mobilització de l'1-O, desobedient i coordinada amb el Govern. I sobre això una reflexió: si dels nostres diputats i diputades han de triar entre el PSOE de Borrell i Vox ho tenim clar: cap dels dos. Cal donar la volta a aquest xantatge! És el PSOE qui ha de triar: o donar la veu als catalans o deixar que governi l'extrema dreta. Prou xantatges!

Per acabar, una reflexió sobre la desobediència civil: al llarg de la història tots els moviment polítics que l'han fet servir com eina de progrés van tenir clar el seu funcionament: la desobediència de lleis injustes té com a reacció la repressió. I van tenir clar que davant la repressió l'única sortida és més desobediència i davant la següent onada de repressió, més desobediència encara. És només així com s'aconsegueix derribar les lleis injustes. Per això, perquè ens comprometem amb els que avui estan patint la repressió, creiem que políticament estem obligats a organitzar les següents onades de desobediència. I és per això que el Front Republicà diu que no investirem ningú que no reconegui una Catalunya autodeterminada, no investirem ningú mentre no s'alliberin tots els presos, retornin tots els exiliats i es deixi de perseguir tots els encausats.

Per això ens presentem a les eleccions. Perquè creiem que uns grans resultats del Front Republicà el 28A poden ser útils per reconnectar amb l'única eina que tenim: la força i el poder de l'1-O.

Creiem que cada vot al FR és una manera d'abandonar el bloqueig, abandonar la rendició i preparar l'únic atac possible: el que ja vam fer l'1-O i el 3-O, el que va fer tremolar al Borbó corrupte i lladre, l'atac que va fer que tot el planeta contingué la respiració mirant un poble pacífic aixecat sense por...

I creiem que cada vot al Front Republicà enviarà un missatge clar i contundent: cada vot al FR servirà per dir-li a ERC, JxC que ja n'hi ha prou de taules de diàleg, tot i cada un dels vots al FR servirà per dir-li al Govern que ja n'hi ha prou de relators, ja n'hi ha prou d'esperar a convèncer al PSOE! Cada vot al FR servirà per recordar-li a ERC i a JxC que fora del Palau de la Generalitat hi ha un poble digne, un poble valent que no té por i que creu en la seva força, en la seva capacitat d'organització i que no té por. Un poble que ja va derrotar l'Estat i que ho farà les vegades que facin falta...

Un vot a favor del FR és un missatge clar a favor de tornar a ser forts com l'1-O, a ser capaços de que les escoles siguin nostres, de que els carrers siguin nostres. Cada vot al FR envia un missatge molt clar: senyors del Govern: la gent de l'1-O seguim aquí i no ens rendim, i si cal tornar a ocupar escoltes, ho tornarem a fer, si cal tornar a desobeir el Borbó, ho tornarem a fer i si cal acampar a totes les autopistes del país fins que gunayem, ho tornarem a fer... Cada vot al Front Republicà és una crida als dos grans partits del Govern: no tingueu por, no alfuixeu, sigueu dignes del que vam fer l'1-O i fem-ho totes les vegades que facin falta!

Algunes ens acusen de voler un "bloqueig". Ahir el nostre company Antonio Baños ens deia a l'acte central del Front Republicà:

"L'acte de bloqueig que el Front Republicà anem a fer a Madrid és un acte d'intel·ligència i de futur. Si no aturem ara les suposades negociacions que ens volen vendre no hi haurà República. Quan us diguin que bloquejar no és anar a fer política

podeu dir ben alt i ben fort que anar a rendir-se és no anar a fer política perquè després de la rendició no hi ha res, només queda la imposició del guanyador. El bloqueig és l'arma que tenim a partir del 28 d'abril amb la resta de companys republicans perquè Espanya entengui que hi ha dret que es conquereixen i que nosaltres en sabem perquè els drets no es regalen. Nosaltres el dia 1 i el 3 d'octubre vam conquerir el nostre dret i aquell dret el volem portar a Madrid fins a les últimes conseqüències i si hem de fer caure a un govern que caigui i si viene el trifaxito que vingui que l'esperarem al carrer, on nosaltres rebem als feixistes".

I per acabar: 3 línies de Cuixart al Suprem on deia que cal tonar a fer-ho..

"L'única manera de demostrar disconformitat és exercir el dret a la manifestació assumint, com assumeixo jo avui, les conseqüències de la desobediència civil"